Rozbor literárního díla

Jakub Rádl

21. března 2019

Obsah

1	Slol	h	
	1.1	Slohotvorní činitelé	
	1.2	Slohové útvary	
	1.3	Funkční styly	
	1.4	Slohové postupy	
2	Stri	uktura literárního díla	
_	2.1	Jazyková vrstva	
	2.1	2.1.1 Slovní zásoba	
		2.1.2 Zvuková stránka jazyka	
		2.1.3 Grafická stránka jazyka	
		2.1.4 Figury	
		2.1.5 Tropy	
	2.2	Tématická vrstva	
	$\frac{2.2}{2.3}$	Kompoziční vrstva	
	2.0	2.3.1 Epická díla	
		2.3.2 Lyrická díla	
		2.0.2 Lyncka dna	
3	Zařazení literárního díla		
	3.1	Literární druhy	
	3.2	Literární žánry	
		3.2.1 Epické	
		3.2.2 Lyrickoepické	
		3.2.3 Lyrické	
		3.2.4 Dramatické	
1	Výr	razové formy	
-	4.1	Próza	
	4.2	Poezie	
	1.2	1 oozie	
5		alýza uměleckého textu 1	
	5.1	Zařazení	
	5.2	Obsah	
	5.3	Použitý jazyk	
	5.4	Literárně historický kontext	
6	Analýza neuměleckého textu 1		
	6.1	Ĭ. část	
	6.2	II. část	
7	Zby	vtek 1	
•	7.1	Typické prvky lidové poezie	
		Jak se píše přímá řeč?	

Toto dílo Rozbor literárního díla podléhá licenci Creative Commons CC BY-NC 4.0. (creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

1 Sloh

Umění vybrat adekvátní jazykové prostředky splňující cíl a srozumitelné příjemci komunikačně sdělit projev

1.1 Slohotvorní činitelé

Subjektivní

• slovní zásoba, aktuální nálada, vzdělání, talent, účel, motivace

Objektivní

• cíl projevu, společenské okolí, adresát, zamýšlená forma (mluvený, písemný), připravenost

1.2 Slohové útvary

Charakteristika

- vnější popis vzhledu
- vnitřní popis jeho vlastností
- přímá přímo popisujeme
- nepřímá popis pomocí příběhu

Vyprávění

- často používá přímou řeč
- presens historický přechod do přítomného času uprostřed minulého
- in media res vhození čtenáře do děje (bez úvodu)
- využívá krátké, úsečné věty / větné ekvivalenty v napínavých momentech
- má zápletku a rozuzlení

Líčení

• citově a subjektivně zabarvený básnický popis

Úvaha

- subjektivní styl, obsahuje vlastní názory autora
- může nabízet více úhlů pohledu
- může uvažovat i o cizích nápadech
- musí mít dokonalou kompozici

Popis děje

- vyprávění bez citového zabarvení, napětí, zápletky, ...
- výstižný
- sleduje stejný děj/postavu od začátku do konce

Popis (předmětu)

- cílem je popsat předmět tak, aby si ho adresát dokázal představit
- postupný, přehledný, systematický, ...

Zpráva

- informuje události (co, kdy, kde, jak, pro koho, ...)
- úkolem je zaujmout
- objektivní, psaná spisovnou češtinou
- zpráva s hodnocením v závěru subjektivní zhodnocení události

1.3 Funkční styly

Každý styl má nějaká pravidla a funkci.

Prostěsdělovací

- výměna informací běžného rázu
- v každém útvaru se vyskytuje na základní úrovni
- zpráva, oznámení, dopis, email, přání, inzerát, návod, pracovní, postup, SMS, chat, vypravování, úvaha, výklad, běžné tiskopisy
- rozhovor, přípitek, představení se, omluva, telefonický rozhovor, blahopřání, diskuze

Publicistický

- cílem je informovat, případně přesvědčit o nějakém názoru
- může ho využít většina útvarů

Řečnický

- cílem je informovat, poučit, pobavit, zaujmout, ovlivnit
- primární využití pro mluvený projev

Odborný

• vysvětlit

Administrativní

- cílem je zprostředkovat komunikaci
- $\bullet\,$ využití při záznamech, soudních záznamech, daňových přiznáních, ...

Umělecký

• funkce estetická – cílem je vyvolat emoce

Esejistický

- propojuje prvky jiných stylů
- využití pro esej odborné vyjádření k dané problematice napsané uměleckou formou, případně využitím publicistických prostředků

1.4 Slohové postupy

Popisný

• odborný styl

Úvahový

• Závěr odborného textu

Výkladový

• odborný styl

Informační

• běžný rozhovor

Vyprávěcí

• příběh, zápletka, rozuzlení

Slohové postupy se často kombinují.

2 Struktura literárního díla

2.1 Jazyková vrstva

2.1.1 Slovní zásoba

```
historismus – zastaralé, dnes již nepotřebné slovo (palcát, škroně)
archaismus – zastaralé, nahrazené slovo (biograf, lučba, dívaje se)
neologismus – vymyšlené slovo (snivec)
poetismus – básnicky znějící slovo (luna)
```

2.1.2 Zvuková stránka jazyka

```
eufonie (zvukosled) – navození pocitu hromaděním hlásek ve verši (r,č — chrčí, l — melancholie, o u – temné hlásky)
kakofonie – nepříjemná eufonie
onomatopoie (zvukomalba) – vyjádření konkrétního zvuku uspořádáním písmen (šustit)
```

2.1.3 Grafická stránka jazyka

ilustrace, nevyužívání interpunkce, formování odstavců do objektů, různé velikosti písmen **apoziopeze** – neukončená výpověď

2.1.4 Figury

```
přesah – myšlenka není ukončena v rámci jednoho verše/sloky

aliterace – opakování stejných hlásek na začátku slov/veršů

anafora – opakování stejných slov na začátku veršů

epifora – opakování stejných slov na konci veršů

epanastrofa – opakování slova z konce verše na začátku dalšího verše

inverze – zaměnění slovosledu

apostrofa – básnické oslovení

epizeuxis – opakování slov v rámci jednoho verše

řečnická otázka – otázka bez čekané odpovědi

elipsa(výpustka) – vypuštění slova, čtenář si ho má domyslet
```

2.1.5 Tropy

```
přirovnání – srovnává dva jevy se stejnou vlastností (moudrý jako sova)

metafora – opis jevu smyslově vnímatelnou podobností (Jindra je sova)

personifikace – předávání vlastností živých bytostí na neživé věci

eufemismus – zjemnění (zemřel → usnul na vždy)

litotes – zmírnění (nemá mě nerada)

perifráze – básnický popis (básník - kdo v zlaté struny zahrát zná)

metonymie – přenesené pojmenování (celá tabule = všichni hosté)

synekdocha – nahrazení celku částí (srdce = člověk)

paronomázie – opakování slov stejného kořenu
```

```
pleonasmus – zbytečné vyjádření jednoho významu vícekrát (couval dozadu)

epiteton – básnický přívlastek, musí být shodný (živoucí den)

oxymóron – protiklad (zdravý nemocný, strhané struny zvuk, mrtvé milenky cit)

hyperbola – zveličení (stokrát jsem ti řekl ...)

synestézie – spojení dvou nesouvisejících smyslů/činností (cítím tu hudbu, namaloval verš)

alegorie – jinotaj, skrytý význam

podobenství – rozšířené přirovnání, moudro, ponaučení

symbol – zastoupení

ironie – opak, záleží na intonaci, kontextu

sarkasmus – vyostření ironie
```

2.2 Tématická vrstva

```
fabule – výčet dějových prvků

syžet – způsob uspořádání dějových prvků do celku

časoprostor – kdy a kde se děj odehrává

postavy – nejdůležitější osoby díla, ne nutně lidé

o charakteristika – popisuje vzhled, povahu, minulost, vývoj postavy

vypravěč – může být jednou z postav, oddělený, nebo více postav

titul – nadpis, může, či nemusí naznačovat obsah
```

2.3 Kompoziční vrstva

2.3.1 Epická díla

- rozdělení do kapitol, úvod, doslov, názvy / číslování
- plynutí času rozdělujeme několik kompozic
  - o chronologická děje jsou uspořádány od nejstarších po nejnovější
  - o retrospektivní zpětné dozvídání se děje
  - o paralelní více dějových linek
  - o rámcová příběh v příběhu (Dekameron)
  - $\circ\;$ $\mathbf{\check{r}et\check{e}zov\acute{a}}$ spojení několika různých událostí pomocí něčeho ($povidky,\; hlavní\; postava)$
  - $\circ\,$ mohou se navzájem prolínat

2.3.2 Lyrická díla

```
kontrast – (já u pramene jsem a žízní hynu)

paralelismus – obdobná výstavba veršů

opakování(refrén)

gradace – stupňování (možné uplatnit i v epických textech)

teze, antiteze – tvrzení, protitvrzení

pointa – překvapivý zvrat
```

3 Zařazení literárního díla

3.1 Literární druhy

epika

- založeno na příběhu
- často psáno prózou
- může obsahovat lyrické pasáže

lyrika

- není založena na příběhu, zachycuje náladu, okamžiky, emoce, dojmy, myšlenky, úvahy, ...
- může obsahovat dějové úryvky, situace

drama

- vytvořeno primárně pro divadlo
- příběh, většinou založený na konfliktu
- slabá funkce vyprávěče, většinou je kompletně nahrazen scénickými poznámkami

3.2 Literární žánry

3.2.1 Epické

```
bajka – krátký, alegorický příběh, ponaučení, často se objevují personifikovaná zvířata
báje – vysvětlení jevů, domyšlená
legenda – vyprávění o životě důležitých osob, hrdinové, dříve především svatí
pověst – založeno na pravdě, domyšleno
pohádka – pro děti, dobro proti zlu, z lidové slovesnosti
povídka – kratší vypravování, málo postav, jednoduchý rychlý děj
novela – jedna časová linka, pointa
epos – román ve verších, rozsáhlé, mnoho dějových linek a postav
romaneto – nepřirozené, mystické jevy, na konci logicky vysvětleno
```

3.2.2 Lyrickoepické

román – prozaická podoba eposu

```
balada – tragická báseň, špatný konec
romance – protipól balady, vesele, milostně laděná
básnická povídka – rozsáhlejší, děj nedořečen, jen naznačen, otevřen čtenáři
```

3.2.3 Lyrické

```
píseň – opakování, silný rytmus,
elegie(žalozpěv) – tesklivá píseň, hlavní hrdina je lyrický subjekt
óda – oslavuje obecné hodnoty člověka
hymnus – oslavuje významné lidi, bohy
epigram – krátká, satirická báseň, kritická ke společnosti, pointa v závěru
pásmo – nepříliš přehledný proud mnoha témat a pohledů
sonet − 4 sloky po 4,4,3,3 verších, první dvě a druhé dvě sloky mají stejné rýmové téma
∘ 1. sloka teze, 2. sloka antiteze, 3. sloka syntéza, 4. sloka pointa
```

3.2.4 Dramatické

tragedie – vážné, chmurný děj, končí mnoho smrtmi, postavy řeší komplikované problémy, vyobrazuje vyšší společnost

komedie – veselé a směšné situace, satirické, o nižší společnosti

 ${f tragikomedie} - {f sm\check{e}s}$ tragedie a komedie

činohra – řeší situace z běžného života

muzikál – zpěv, hudba a dialog

balet – pouze hudba a tanec

opera – pouze zpěv, bez mikrofonu, méně náročná choreografie

opereta – hudba a mluvené slovo, bez mikrofonu

4 Výrazové formy

```
poezie – verše
```

próza – souvislý text

4.1 Próza

Vyprávěcí způsoby

```
er forma – vyprávění z pohledu třetí osoby
```

ich forma – vyprávění z pohledu 1. osoby

Druhy řeči

```
monolog – projev jedné osoby
```

dialog – rozhovor dvou a více lidí

Formy řeči

```
přímá řeč – přesný zápis toho co někdo pronáší (maminka mi řekla "zajdi pro mléko")
```

nepřímá řeč – opis toho co bylo proneseno (maminka mi řekla, že mám zajít pro mléko)

nevlastní přímá řeč(neznačená) – zachycení myšlenek postavy v první osobě

polopřímá řeč – zachycení myšlenek postavy ve třetí osobě

smíšená řeč – kombinace

4.2 Poezie

 $\mathbf{ver}\mathbf{\check{s}}$ – jeden řádek

vázaný verš – dodržuje pravidelný rytmus, střídání přízvučných a nepřízvučných dob, pravidelný počet slabik

volný verš – nedodržuje výše uvedené, může se ale rýmovat

sloka – skupina veršů

stopa – vyjadřuje jakým způsobem se střídají přízvučné a nepřízvučné doby

- o **trochej** přízvučná, nepřízvučná (doma)
- o daktyl přízvučná, nepřízvučná, nepřízvučná (návštěva)
- o **jamb** nepřízvučná, přízvučná (byl pozdní večer)

 $\mathbf{r\acute{y}m}$ – zvuková shoda na konci veršů

- o sdružený AABB
- $\circ$ střídavý ABAB
- o obkročný ABBA
- $\circ\,$ přerývaný ABCA, ABAC
- o **postupný** ABCABC

5 Analýza uměleckého textu

5.1 Zařazení

- Literární druh a žánr
- Téma a motiv
- Zasazení výňatku do kontextu díla
- Časoprostor
- Kompoziční výstavba

5.2 Obsah

- Vypravěč / lyrický subjekt
- Vyprávěcí způsoby
- Typy promluv
- Veršová výstavba
- Postavy

5.3 Použitý jazyk

- Jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku
- Tropy a figury a jejich funkce ve výňatku

5.4 Literárně historický kontext

- Kontext autorovy tvorby
- Literární / obecně kulturní kontext

6 Analýza neuměleckého textu

6.1 I. část

- souvislost mezi výňatky (pokud jich je více)
  - o co mají výňatky společné v čem se liší
  - o jak na sebe výňatky navazují
- hlavní myšlenka textu
  - o téma textu, neplést s účelem
- podstatné a nepodstatné informace
  - o odbočování od hlavní myšlenky textu
- různé možné způsoby čtení textu
  - o jednoznačný / obsahuje podprahové zprávy
  - $\circ$ ironie
  - o kontroverzní názory
  - o politický podkres
- objektivita / subjektivita textu
  - o ověřitelná fakta, zdroje
  - o názory, myšlenky
- komunikační situace (např. účel, adresát)
  - o cíl textu, okolnosti, adresát

6.2 II. část

- kompoziční výstavba výňatku
  - o návaznost odstavců
  - o nadpis(titulek), perex, odstavce, ...
- jazykové prostředky a jejich funkce ve výňatku
  - o lexikologie
    - úroveň spisovnosti češtiny
    - pestrost slovní zásoby
    - slova cizího původu
  - $\circ \ \, morfologie$
    - převažující slovní druhy
    - slovotvorba složená slova, zkratková slova
    - soulad koncovek se spisovnou normou
  - o syntax
    - přehlednost souvětí, přetíženost souvětí
    - poměr souvětí, vět jednoduchých, větných ekvivalentů
    - jmenná vyjádření
  - $\circ\:$ slohový postup
    - popisný, úvahový, výkladový, informační, vyprávěcí
  - o slohový útvar
    - charakteristika, vyprávění, líčení, úvaha, popis děje, popis, zpráva
  - o funkční styl
    - prostěsdělovací, publicistický, řečnický, odborný, administrativní, umělecký, esejistický

7 Zbytek

7.1 Typické prvky lidové poezie

- $\bullet\,$ refrén a obecně opakování slov a frází
- motiv tří
- venkovské prostředí
- zdrobněliny, venkovské výrazy

7.2 Jak se píše přímá řeč?

- Petr řekl: "Pojď dnes do kina."
- $\bullet\,$ "Pojď dnes do kina," řekl
 Petr.
- $\bullet$ "Pojď do kina," řekl
 Petr, "hrají super film."
- "Jaký?" zeptal se Martin.